

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis, Commentariorum Libri LVIII

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Discordia militaris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

naturalium historiam conquirunt, magna ex parte scribunt, Corvum pullos quidem parere, sed eos non alere, mæstitia scilicet affectum, quod eos, simulac exclusi sunt, pennis candicantibus prædior aspiciat, ac perinde vix à se genitos arbitretur. Utcumque, pro maxime laborantibus inopia, *Psal. 147.* *mographus ait: Et pullis Corvorum invocantibus eum alimenta subministrat Deus.* Cum enim ita fuerint, tanquam adulterini à parentibus destituti, vel ore cœlitus distillante, vel minutissimis quibusdam animalibus, quæ nidus eos circumvolant, nutriuntur, in supremæ benignitatis summæque providentiæ divini numinis argumentum. Eucherius hinc filios fideles doctrina cœlesti imbutos, ex infidelibus tamen parentibus genitos, indicari ex veterum Theologorum traditione communit.

IMBRES. CAP. XXVIII.

IN auguriis Corvus, perinde ac Cornix, de qua dictum alibi, imbrum significationem habet. Nicander ita de Corvo: *κόραξ τ' ὀμβροῦ κερύκει*, ubi ait interpres, *ὅτι χειμῶνα δηλοῦσι οἱ κόρακες, καὶ Φύλα κολοῖων ὕδατος ἀρχομένοιο διὸς ἀπὸ σῆμ' ἐγένετο.* Quem Virgilius secutus, de pluvie portentis ait:

Gerg. lib. 1.

— *Et de pastu decedens agmine magno
Corvorum increpit densis exercitus alis.*

DISCORDIA MILITARIS. CAP. XXIX

LONGE autem diverso à Cornice significato Corvus accipitur: quippe cum ea, ut suo loco dictum, sit concordia signum, ut pleraque Poetarum elogia indicio sunt: Corvi contra, futuram quandoque inter collegas discordiam ostenderunt, Aquilam, quæ Augusti tentorio superfederat. duo numero insectantes, à qua & afflicti, & ad terram dejecti sunt, cum is ad Bononiam Triumvirorum copias traduxisset, Philippo rerum exitum, qualis inde subsecutus est, præfagiente. Fuerunt & Alexandro Babylona iter intendenti, infausti ominis signum, Corvi sublimi volatu se mutuo incessentes, quorum afflicti quidam, ac pene discerpti, in illius conspectu ad terram decidere.

Corni Aquilam insectantes.

EMANSOR. CAP. XXX.

ET quoniam in milites incidimus, est cur apud eos aliquantulum immoremur. Emansores ex Corvo figurato significari, tam divinæ quam profanæ literæ docuerunt: quippe eum qui officium suum deserat, veluti miles ignavus, qui ad constitutum diem adesse iussus, domi desederit. Secundo Fastorum habemus, Phœbum, cum Jovi sacrum facere instituisset, Corvum qui aquam de vivo fonte afferret, præmisisse, qui cum insedisset ficui quæ acerbos adhuc fructus habebat, tamdiu moratus est, quoad maturi fierent: inde pastus Anguem corripit, quem ad Apollinem defert, eum adversarium causatus moram injecisse, ne aquam haurire potuerit, quem Phœbus cum mendacii redarguisset, Corvum inde damnavit, ut quamdiu ficus lacteus esset, aquam de nullo fonte biberet. Atque siquidem ad Noe ipsa ex arca: ut pacatane res essent exploraret, circa sordes desinentis diluvii desedit: quod quidem, ut Hierosolymitanus Hesy chius philosophatur, signum fuit futuros homines qui admissi ad sacra, sublimisque scientiæ mysteriis initiati, animo postmodum inconstanti, qui sub fuscæ pennarum veste delitescere, præclara incœpta ignaviter frustrari essent, institutionis probæ sanctæque consortia derelinqentes: ut inter Domini discipulos Iscariotis filius Judas tam turpiter, quam flagitiose defecit à Domino. Sane Cyprianus ad Novatianum, Corvum hunc emissum à Noe, neque reversum, quod ad cadaverum pastum se converterit, hæreticos indicare ait, qui secedentes ab Ecclesia, ad meliora, ad membra quippe sua redire minime curant, sed cum immunt-

Hinc prolixo Corvo missus à Noe, nec reversus, hæretici.

Corvus emissus à Noe, nec reversus, hæretici.